

هو الله - ای منجذبان حق شجره امید چون...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (218) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 152

هو الله

ای منجذبان حق شجره امید چون در جنت ابهی غرس شد روز بروز باید نشو و نما نماید گل و شکوفه باز کند و میوه بخشد و طراوتی بی اندازه ظاهر و عیان نماید اگر چنین نباشد پزمرده گردد افسرده شود و لطافت و طراوت نماند حال شجره آمال را در آن ریاض بنشانید تا از فیوضات ملاً اعلی روز بروز بر سبزی و خرمی بیفزاید و نفحاتی منتشر نماید که مشام آفاق را معطر کند الحمد لله الطاف بی پایان جمال ابهی عالم وجود را احاطه نموده دریای فضل از هر جهت پر موجست و نفحات قدس در جمیع آفاق منتشر و ندای الهی از ملکوت غیب بلند و ملاً مقربین لبیک کمان منجذب و سرمست عبدالبهاء را امید چنانست که نار محبت الله در آن کشور چنان شعله ور گردد که حرارتش بملکوت اعلی رسد ای یاران کنز عظیم مشهود و مکشوف و فضل عمیم معروف و مشهور و میدان عرفان در نهایت اتساع و گوی موهبت کبری مانند آفتاب متلئلاً بر ارض و سما تا کدام فارسی بچوگان محبت الله این گوی موهبت الله را از این میدان معرفت الله بریاید و علیکم التحیه و الثناء (ع ع)

ORIGINAL